

PAROCHIERAAD
Verslag van de vergadering van
10 januari 2017

Aanwezig: Mia Berckmans, Leo De Bie, Johan Dierckx (diaken), Tatjana Palikuca, Marie-Jeanne Malherbe, Dirk Van Doren, Jozefa Vangoidsenhoven, Mia Verbanck, Greet Zwysen(verslag), Paul Zwysen.

Verontschuldigd: Theo Decker, Marleen Henderickx, KSA.

1) Bezinning:

In de vorige bijeenkomsten van de parochieraad konden we het profiel van onze parochie onder de loep nemen, ook de liturgie in al zijn vormen werd bekeken. De vragenlijsten en de antwoorden daarop hadden betrekking op de individuele ervaring en dromen van de deelnemers.

Met de bezinning van vandaag, voorbereid door Mia Verbanck, willen we op zoek gaan naar een gemeenschappelijk draagvlak voor de toekomst van onze parochie/kerk.

• **Lezing uit het boek Deuteronomium 32, 48-51**

Diezelfde dag zei de Heer tegen Mozes: 'Je moet naar de Abarim-bergen gaan, en daar de berg Nebo beklimmen. Die berg ligt in Moab, tegenover de stad Jericho. Boven op de berg zie je het land Kanaän liggen, het land dat ik aan de Israëlieten zal geven.

Op die berg komt er een einde aan je leven. Je broer Aäron stierf op de berg Hor, jij zult sterven op de berg Nebo.

Je zult Kanaän in de verte zien liggen, maar je zult het land niet binnengaan.'

• **Uit het themanummer *desoriëntatie aandurven* van het tijdschrift Speling, 2016/4:**

We leven in een overgangstijd. Dat is lastig, maar niet onoverkomelijk. Een historisch gegroeid kerktype sterft af en een vrijer, open en laagdrempelig kerktype staat nog in de kinderschoenen (p. 35)

• **Uit het boek "God is verhuisd. Naar nieuwe gelovige gemeenschappen" van Petra Stassen en Ad Van der Helm, Berne Media, 2016:**

1. Waar gaan de *geloofsgemeenschappen* naartoe? Veel moet er *losgelaten* worden. De tijd van zekerheden is voorbij, zoveel is zeker. (p. 208)
2. In tegenstelling tot eerst nieuwe schoenen hebben voordat je de oude gaat verkopen, moet je maar een tijdje zonder schoenen lopen om te ervaren wat voor schoeisel je nodig hebt. (p. 99-100)
3. De constatering dat kerken momenteel *in transitie* zijn, betekent dat het oude niet meer werkt, terwijl de contouren van het nieuwe, van dat wat het zou kunnen worden of zijn, nog niet helder zijn. Dan is het juist van belang om *stil te staan en te worden*, om te bidden en te mediteren om inzicht en antwoorden te vinden op de vraag waar het allemaal toe dient. Het is zeker ook de periode om *terug te gaan naar de basis*, naar de Bijbel en in het bijzonder het evangelie. Oude verhalen weer als nieuw lezen en tot leven brengen ... (p. 36-37)
4. Het verwoorden van een visie vraagt tijd en aandacht om daarbij stil te staan en zich te bezinnen ... Het is nodig dat men bij elkaar komt voor een *inspiratiemoment* tijdens een dag of zelfs dagen. Wie zichzelf niet gunt om op dat niveau te investeren, zal doodbloeden. (p. 209)
5. Bij het denken over de uiteindelijke vorm is het noodzakelijk om niet te vertrekken vanuit 'dat wat er is', maar vanuit '*dat wat er zou moeten zijn*'. (p. 201)
6. Een vraag van paus Franciscus: stel dat alle kerkgebouwen ons worden ontnomen en er *garages en schuren* moeten ingericht worden als kerkgebouwen: wat gaat er dan komen en wat gaat daar gebeuren? Hoe ziet zo'n plek eruit en welke activiteiten worden daar ontwikkeld, en welke mensen worden daarbij verwacht? (p. 209)

- **Uit het boek "Van macht ontdaan" van René Grotenhuis, Berne Media, 2016**
- 1. In de discussie over geloof en kerk is telkens de referentie de kerk zoals we die kennen, met veel maatschappelijke en politieke invloed, met massale aanhang en met grote institutionele zichtbaarheid ... Onze belangrijkste opdracht is om los te laten en onszelf niet langer te vergelijken met wat achter ons ligt. Het gaat er daarbij niet om een oordeel te vellen over het verleden, want de institutionele kerk hoorde bij een tijd die niet meer bestaat, bij een maatschappelijke ordening die niet meer bestaat en bij een overheid die niet meer bestaat. Ons *losmaken* van die geschiedenis als referentie voor wie we (moeten/willen) zijn is noodzakelijk om *een begaanbare weg voor de toekomst te vinden* ... We moeten het denken in aantallen loslaten. (p. 54)
- 2. We weten niet wat ons te wachten staan, als we op weg gaan ... We gaan op weg naar de woestijn ... Hoeveel geloof hebben we in die toekomst? (p. 55)

Het volledige gesprek weergegeven is te omslachtig maar enkele belangrijke punten onthouden we best.

Het verleden is voorbij, het oude werkt niet meer. Ja, de kerk beleeft een crisistijd maar dat kan een tijd van uitzuivering zijn. Wat niet (meer) werkt moet kunnen losgelaten worden en dat is moeilijk voor wie, zoals de meesten onder ons, opgroeide in een kerk in volle 'glorietijd' (die eigenlijk maar bestond van in de negentiende eeuw).

Wat in onze gesprekken meermaals terugkomt is het verlangen om terug te keren naar de bron en van daaruit opnieuw te beginnen. Maar wat is die 'bron'? Het begin van de christen periode? Het evangelie? En hoe dan? Alles is tijdgebonden. We kunnen niet anders dan een stuk geschiedenis meenemen. En elke geschiedenis is 'mensen' geschiedenis. Dus met scheefgroei, vallen en opstaan. Het gaat ook niet meer alleen om kwantiteit, doen aantallen ertoe?

Terug naar de bron, maar met een toekomstgerichte visie. Hoe is onze samenleving nu? Kunnen wij observeren, signalen opsporen die de toekomst zullen vormen? Hebben wij überhaupt geloof in de toekomst? We weten dat veel mensen 'zoekende' zijn. En de kerk kan meer(zou moeten)reclame maken, zichtbaarder worden. 'Je zult Kanaän in de verte zien liggen, maar je zult het land niet binnengaan'; laat ons uitkijken naar wat we nog niet kennen. Laat ons samen werken aan die onbekende toekomst.

Daarvoor vragen de parochieraadsleden dat we meer tijd zouden maken voor bezinning, individueel én collectief, met een open hart, een open geest en een open wil. Dat kunnen we leren van de jongere generaties die onbevangen open staan voor nieuwe dingen, die massa's volk op de been kunnen brengen voor het goede doel, die zich kort maar krachtig kunnen engageren zonder zich krampachtig vast te houden aan mooie herinneringen uit vervlogen tijden.

'Loslaten' werd het meest gebruikte woord tijdens deze bespreking.

2) Het verslag van 29 november wordt, mits kleine aanpassingen (aantal vormelingen is 15), goedgekeurd.

3) Het PT vraagt de PR om advies /goedkeuring om de gemeenschap 'De vriendenkring Oekraïne' toe te laten om in onze kerk hun zondagsviering te houden. In het kader van de nevenbestemming van de kerken wordt dit in principe aanvaard. Er zijn echter wel bedenkingen over hoe dat dan in zijn werk zal gaan. Komen onze eigen activiteiten en vieringen dan in het gedrang? Hoe zal bijvoorbeeld de voorbereiding van de eerste communiekantjes, die nu na onze zondagsviering van 10 uur plaats vindt in de kerk, geregeld kunnen worden en wat met eventuele Kerst-creatief, en andere evenementen? Er wordt over gediscussieerd maar eigenlijk is dit nog niet aan de orde en gaat het nu nog over een principiële kwestie. De kerk zoveel als mogelijk nuttig gebruiken is de vraag van het bisdom en de overheid. Er zal zeker samengezeten worden door alle partijen: PT, werkgroep Liturgie, kerkfabriek.

4) Varia en rondvraag

° Paul: - de verbouwing van de pastorie is grotendeels klaar. Elektriciteit en loodgieterij zijn aangepast. Voor het gedeelte van de parochie (gelijkvloers) werden tweedehands keukenkastjes en spoeltafel op de kop getikt.

- De jaarafrekening van de kerkfabriek valt mee. Er wordt gedacht aan vernieuwen van het dak van de kerk.

- Voor de kerkfabriek staan twee vacatures open. Kandidaten kunnen zich melden bij Johan Dierckx.

° Mia B.: het parochiesecretariaat blijft nog gesloten tot de werken aan de pastorie klaar zijn. Ondertussen is het bereikbaar via telefoon. Dit bericht hangt uit aan het raam van de pastorie.

° Johan vraagt om meer communicatie tussen de verschillende verantwoordelijken

° Leo meldt dat de jaarlijkse bedelbrieven voor de missionarissen verstuurd zijn. Er is geen controle meer voor sommige stortingen die rechtstreeks naar de kloosterorden gaan. De brieven van de paters hangen op het bord in de kerk.

° Tatjana - geeft verslag van de vergadering van het PT. Er werd gepraat over het vertrek van Gaston Suls, die de avondmis van zaterdag voorging, over de Vriendenkring Oekraïne die hier hun zondagsviering zouden houden en die eventueel willen meewerken aan de Brodydag, over Paro-Sol die nog 5 leden telt en met kerstmis bloemen bracht bij eenzamen in de parochie. Over de werkgroep Paro-Sol wordt verder overleg gepleegd in verband met de toekomst van de groep.

- zaterdag 29 april is het vormsel voor 15 jongeren. De Bergheemdag is in maart. Het Sterzingen op 14 januari.

° Dirk kijkt terug op de nieuwjaarsreceptie . Er waren weer nieuwe gezichten. We blijven alert om deze mensen aan te spreken.

° Mia V.: - Het feestcomité heeft een jaaropbrengst van 1115 euro, dat is iets minder dan vorig jaar maar toen was er Kerst Creatief. Het kraampje Henderickx bracht 641,31 euro op. De voornaamste bekommernis blijft echter: mensen ontmoeten. Ook in 2017 zal er geen Kerst Creatief georganiseerd worden: er blijft een gebrek aan 'man'kracht en Mia heeft omwille van andere taken geen tijd om de hele organisatie op zich te nemen (waarvoor alle begrip).

- Op de vraag (zie vorig verslag) naar kandidaten voor de zondagskoffie kwam geen respons.

5) Slotgebed

Nog steeds een actueel thema: gebed voor de vluchtelingen.

De volgende vergadering van de parochieraad is op dinsdag 21 februari 2017 om 20 uur in Bergheem
